

Ινδία: χρειάζεται περισσότερη φαντασία

Κάνοντας μια ιστορική αναδρομή, αντιλαμβανόμαστε ότι σε αντίθεση με άλλες ασιατικές χώρες, για την Ελλάδα, η Ινδία ήταν μια terra, λιγότερο incognita από άλλες της Ασίας, λόγω του ότι πέραν της εκστρατείας του Μ. Αλεξάνδρου στην αρχαιότητα, ήδη από τον 18ο αιώνα και κατά την περίοδο της αγγλικής αποικιοκρατίας, αρκετοί Έλληνες προερχόμενοι από τα οθωμανικά εδάφη μετανάστευσαν εκεί και ιδιαίτερα στην περιοχή της Βεγγάλης. Εκεί, ανέπτυξαν με την πάροδο του χρόνου, αξιόλογη επαγγελματική, οικονομική και επιχειρηματική δραστηριότητα, όπως για παράδειγμα, η εμπορική εταιρεία Ralli Brothers που είχε ιδιαίτερη λάμψη τον 19ο και τον 20ο αιώνα και εξακολουθεί να υπάρχει ακόμα και σήμερα, εθνικοποιημένη.

Μετά την Ινδική Ανεξαρτησία του έτους 1947, σταδιακά, αργά μεν αλλά με σταθερά βήματα, αναπτύχθηκαν δεσμοί συνεργασίας και εμπιστοσύνης μεταξύ Αθηνών και Νέου Δελχί σε επίπεδο πολιτειακών και πολιτικών ηγεσιών. Αυτοί βασίστηκαν κυρίως στην εμπλοκή και στήριξη του Κινήματος των Αδεσμεύτων, όπου ανήκε η Ινδία, στο Κυπριακό, στο πλαίσιο του ΟΗΕ, αλλά και στη στενή φιλική σχέση που αναπτύχθηκε μεταξύ του πρωθυπουργού Γκαβ. Νεχρού και του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Βέβαια, η σχέση αυτή δεν προώθησε αναγκαστικά και τις διμερείς σχέσεις Ελλάδος - Ινδίας στον τομέα της οικονομικής συνεργασίας που άρχισε να αναπτύχθει και ακόμη και σήμερα εξελίσσεται. Θα πρέπει να επισημάνουμε και να συζητήσουμε με ενδιαφέρον τον γεγονός, ότι από ολόκληρο τον κόσμο της Νότιας Ασίας, η Ινδία, κυρίως, από την εποχή της ανεξαρτησίας της το 1947, κυβερνήθηκε και κυβερνάζεται δημοκρατικά, παρά το αχανές της χώρας και το πολυάριθμο του πληθυσμού της.

Με αυτά τα δεδομένα, είναι απαραίτητο να βλέπουμε και να αξιολογούμε την Ινδία μέσα από τις επαρκείς επιδόσεις της και να πιστεύουμε ότι, παρά τις ιδιόρρυθμες, ενίοτε, για τη δυτική οπτική, εσωτερικές πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, εντούτοις, η χώρα αυτή, κινείται δυναμικά προς ένα σημαντικό μέλλον.

Ανατέμνοντας την ιστορία της, η Ινδία, εδώ και αρκετά χρόνια, μάχεται για τη διεύρυνση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, επιμένοντας ότι οι όροι που επικρατούσαν κατά την εποχή της δημιουργίας του Οργανισμού έχουν μεταβληθεί ριζικά και ότι δεν είναι πλέον δυνατό, χωρίς σημασίας, μεγέθους και πληθυσμού όπως της ίδιας καθώς και μερικών άλλων (Βραζιλία, Αργεντινή, Νότια Αφρική, Νιγηρία, Ταϊβάν) ανά τον πλανήτη, να μην είναι μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Η χώρα μας έχει δεχθεί καταρχήν την ινδική θέση, αν και το θέμα της διεύρυνσης του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ είναι ακόμη και αναμένεται να παραμείνει για εμφανείς λόγους, για αρκετό χρόνο και για διάφορες αιτίες, σε διαπραγματεύσει.

Θυμίζω ότι η Ινδία ανήκει στην ομάδα BRICS (Βραζιλία, Ινδία, Κίνα, Ν. Αφρική), η οποία και διευρύνθηκε πρόσφατα στην Ετήσια Συνέλευσή της και αποβλέπει στην ενίσχυση του ρόλου της ομάδας αυτής διεθνώς με αυξημένο πολιτικό και οικονομικό λόγο.

Ζούμε σε μια δύσκολη εποχή, όπου τα δεδομένα που γνωρίζουμε από τα τέλη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου δεν ισχύουν πλέον στη μορφή που είχαμε συνθίσει και υπολογίζαμε. Ετσι, το πλέγμα ασφάλειας που παρείχε ο ΟΗΕ είναι σήμερα αμφισβητούμενο και είναι απόλυτη ανάγκη να αποκατασταθεί η Παγκόσμια Τάξη, ώστε να υπάρξουν και πάλι σαφείς κανόνες και όρια μέσα στα οποία θα μπορούν να κινήθούν τα Κράτη και οι Κοινωνίες τους.

Αναφερόμενοι στην Ινδία του σήμερα, θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι είναι μια σημαντική, αναδυόμενη χώρα της Ασίας, με υψηλούς οικονομικούς δείκτες ανάπτυξης, που αναμένεται να κατακτήσει την 3η θέση στο διεθνές οικονομικό στερέωμα περί το έτος 2030. Σε έναν πληθυσμό 1,4 δισ. υπάρχει ένα αξιόλογο ποσοστό εξαιρετικά ευρωστών οικονομικά Ινδών, οι οποίοι κερδίζουν πολύ καλά την Ελλάδα και την ιστορία της, από την υψηλού επιπέδου σχολική τους εκπαίδευση. Ας σημειωθεί, ότι στα ινδικά σχολικά χειρουργεία ο Μ. Αλέξανδρος δεν εμφανίζεται ως κατακτητής, αλλά ως θαυμαστής του ινδικού πολιτισμού και της φιλοσοφίας του.

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ-ΑΛΕΞΙΟΥ ΖΕΠΟΥ

Είναι απαραίτητο να βλέπουμε και να αξιολογούμε την Ινδία μέσα από τις επαρκείς επιδόσεις της και να πιστεύουμε ότι, παρά τις ιδιόρρυθμες, ενίοτε, για τη δυτική οπτική, εσωτερικές πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, εντούτοις, η χώρα αυτή κινείται δυναμικά προς ένα σημαντικό μέλλον

Αυτοί θα πρέπει να αποτελέσουν ένα στοχευμένο κοινό στην οικονομική, αλλά και τουριστική μας πολιτική απέναντι στην Ινδία, η οποία σήμερα, δυστυχώς, βρίσκεται ακόμη «στα σπάργανα», λόγω γενικότερης έλλειψης φαντασίας και γνώσης από μέρους μας, περί τη σύγχρονη ινδική πραγματικότητα.

Εχοντας υπηρετήσει ως Πρόεδρος της Ελλάδος στην Ινδία για περίπου μία πενταετία στο παρελθόν, θεωρώ ότι η ελληνική πλευρά έχει κάθε συμφέρον να δώσει πολύ μεγαλύτερη έμφαση στην εξέλιξη των συνολικών διμερών της σχέσεων με την Ινδία, κίνηση που θα μπορούσε να φανεί, μακροπρόθεσμα, ίσως δε και μεσοπρόθεσμα, πρόσφορη σε πολλούς τομείς, καλλιεργώντας παράλληλα συνθήκες κατανόησης και σύμπραξης στο διεθνές σκηνικό.

Πάντως, αξίζει να αναφερθεί, ότι ήδη μια μεγάλη ινδική κατασκευαστική εταιρεία, η GMR, εξειδικευμένη στα αεροδρόμια, έχει αναλάβει, μαζί με την ελληνική ΤΕΡΝΑ, την κατασκευή του νέου αεροδρομίου στο Καστέλλι της Κρήτης.

Βέβαια, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον ότι η εικόνα των σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και Ινδίας έχει αρχίσει να μεταβάλλεται. Μέσα στο έτος 2023, η επίσκεψη του ινδού πρωθυπουργού στην Αθήνα αποτέλεσε έναυσμα για τη δραστηριοποίηση των ελληνο-ινδικών σχέσεων σε πολλούς τομείς, περιλαμβανόμενης και της στρατηγικής συνεργασίας που ήταν από χρόνια μια εν δυνάμει θετική προοπτική, η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει τις σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών σε μια εντελώς νέα φάση και εποχή.

Οι συνομιλίες που έλαβαν χώρα στην Αθήνα πρόσφατα μεταξύ των δύο Πρωθυπουργών, κ.κ. Μητσοτάκη και Μόντι, και η σύμφωνη γνώμη των δύο πλευρών να δοθεί ουσιαστική συνέχεια σε αυτήν την πρώτη σημαντική επαφή, επιτρέπει πλέον να κοπιάσουμε το μέλλον των συνολικών ελληνο-ινδικών σχέσεων υπό νέο πρίσμα.

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να κεντρίσει το ενδιαφέρον μας η συμφωνία που επιτεύχθηκε φέτος στο Νέο Δελχί, στο πλαίσιο της συνάντησης των G20, για τη δημιουργία οικονομικού διαδρόμου από τον Ινδικό Ωκεανό, μέσω της Μέσης Ανατολής μέχρι τη Μεσόγειο Θάλασσα και ειδικότερα από την Ινδία μέσω της Διώρυγας του Σουέζ προς τη Μεσόγειο και την Ελλάδα. Αυτός, ανοίγει σοβαρές προοπτικές συνεργασίας της χώρας μας με την Ινδία αλλά και με άλλες ενδιαμέσες χώρες της διαδρομής αυτής, στο πλαίσιο και του «Παγκόσμιου Νότου».

Η απόφαση για τη δημιουργία αυτού του διαδρόμου έχει ήδη τύχει της ευλογίας σημαντικών διεθνών παικτών, μεταξύ των οποίων οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η διαδικασία για την «εγκατάσταση» αυτού του διαδρόμου δεν θα είναι ούτε εύκολη ούτε γρήγορη. Θα χρειαστούν σοβαρές αποφάσεις και επιλογές, ώστε να καταστεί δυνατή η δημιουργία του κλίματος εκείνου που θα επιτρέψει την υλοποίηση του σχεδίου αυτού, στη διαδρομή του οποίου θα λάβουν μέρος, οπωσδήποτε, και άλλες χώρες, που θα ενδιαφερθούν να ενταχθούν στο φιλόδοξο αυτό σχέδιο.

Πάντως, στο μεταξύ, οι σχετικοί προβληματισμοί έχουν ήδη απασχολήσει την Αθήνα και το Νέο Δελχί και είναι ένα νέο πεδίο εξαιρετικά ενδιαφέρον που θα βοηθήσει και στην προώθηση των διμερών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, ενώ θα δώσει έναυσμα και στο πεδίο των οικονομικών δυνατοτήτων, προοπτικών και επενδύσεων που μπορούν να αναπτυχθούν στις διμερείς μας σχέσεις με την Ινδία. Στο πεδίο αυτό, υπό τον αίρεση της δημιουργίας των καταλλήλων υποδομών από τη ευρύτερη μας, θα μπορούσαν να ενταχθούν και λιμένες της Ελλάδος που θα ήταν τερματικοί για ινδικά εμπορεύματα προοριζόμενα για τον χώρο της Ανατολικής και Δυτικής Ευρώπης.

Ο Ιωάννης - Αλέξιος Ζέπος είναι πρόεδρος επί τιμή, πρώην γενικός γραμματέας του υπουργείου Εξωτερικών, ειδικός σύμβουλος του **ΕΛΙΑΜΕΠ**

► Με το σώμα του βαμμένο στα χρώματα της Ινδίας, ένα αγόρι στο Αχμενταμπάντ πανηγυρίζει την παραμονή της προσεληνήωσης ινδικού διαστημικού σκάφους στη Σελήνη